

Методологічні пояснення

Житловий фонд – сукупність житлових приміщень, уключаючи житлові будинки, спеціалізовані будинки (гуртожитки, притулки, будинки-інтернати для громадян похилого віку та осіб з інвалідністю – дорослих і дітей, дитячі будинки, інтернати при школах і школи-інтернати), квартири, службові житлові приміщення, інші житлові приміщення в будівлях, придатних для проживання.

У складі житлового фонду не враховуються дачі, літні садові будиночки, спортивні та туристичні бази, мотелі, кемпінги, санаторії, будинки відпочинку, пансіонати, будинки для приїжджих, готелі, залізничні вагони й інші будівлі та приміщення, призначені для сезонного і тимчасового проживання, незалежно від часу проживання в них громадян.

Загальна площа житлових приміщень складається з площі житлових кімнат, підсобних приміщень (за винятком вхідних тамбурів в одноквартирних будинках) і літніх приміщень, підрахованих із такими знижувальними коефіцієнтами: для балконів і терас – 0,3; лоджій – 0,5; застлених балконів – 0,8; веранд, застлених лоджій і холодних комор – 1,0.

Підсобні приміщення – це приміщення кухні, ванної кімнати чи душової, санвузла, квартирної коридору чи прихожої, вбудованих у квартири кладових чи шаф.

У гуртожитках до підсобних приміщень, крім вищевказаних, належать приміщення культурно-побутового призначення і медичного обслуговування.

До загальної площі житлових приміщень не включають площу:

– сходових кліток, ліфтових холів, тамбурів, загальних коридорів, вестибюлів, галерей;

– нежилих приміщень, зайнятих житлово-експлуатаційними організаціями, магазинами, відділеннями зв'язку, дитячими установами, підприємствами служби побуту тощо.